

Bản tin

Văn hóa Nghệ thuật

Số 07

TRƯỜNG CAO ĐẲNG
VĂN HÓA NGHỆ THUẬT Cần Thơ

2023
Xuân Quý Mão

Tháng 01/2023

Tác phẩm: Xuân Quý Mão - Tác giả: Lê Đông Phương

Tác phẩm: Làng quê thanh bình - Tác giả: Lê Thị Hồng Nga

Mục Lục Bản Tin Số 7

Tháng 01/2023

1. BÁC HỒ VỚI VĂN HÓA NGÀY TẾT CỦA DÂN TỘC

NCS.ThS. Nguyễn Minh Ca..... 03

2. TÌM HIỂU VỀ KHÁI NIỆM VÀ CẤU TRÚC CÔNG NGHIỆP HÓA

ThS. Lê Văn Thành.....06

3. SỰ THỦY CHUNG SƠN SẮT QUACADA, TỤC NGŨ NAM BỘ

ThS. Lê Kim Chiều.....10

4. VÀI CẢM NHẬN VỀ GỖ TRONG KIẾN TRÚC NHÀ THỜ CÔNG GIÁO

Lê Thị Hồng Nga.....15

5. TIỂU PHẨM: XUÂN THẨM TÌNH QUÊ

Trần Bảng.....17

6. CAC Ô: NGÀY TẾT QUÊ EM

Minh Tuấn.....19

7. LÝ: XUÂN VÈ TRÊN ĐẤT AN GIANG

Lê Chiều.....23

8. NHẠC: ĐẤT TRỜI VÀO XUÂN

Lê Quang Thịnh..... 30

9. TIN: LỄ KÍ KẾT HỢP ĐỒNG VIỆN TRỢ KHÔNG HOÀN LẠI CẤP CƠ SỞ VỀ VĂN HÓA CỦA CHÍNH PHỦ NHẬT BẢN

Chiều Lê..... 33

CHỊU TRÁCH NHIỆM XUẤT BẢN

Nguyễn Thị Hương

BAN BIÊN TẬP

Nguyễn Thị Hương

Nguyễn Thị Hoài Tâm

Huỳnh Hồng Ut

Lê Hìn Chiên

Trần Như Ý

THIẾT KẾ

Lê Đông Phương

BÁC HỒ VỚI VĂN HÓA NGÀY TẾT CỦA DÂN TỘC

NCS.ThS. Nguyễn Minh Ca

Bác Hồ ngày Tết   Nguồn: <https://tuyengiao.vn>

Tết Nguyên Đán của người Việt là một trong những phong tục lâu đời của dân tộc, mang đậm tính giao mùa của tự nhiên. Từ lâu Tết là dịp nghỉ ngơi vui lễ hội của người Việt trên cả nước; dịp sum họp gia đình và cũng là dịp trở về với nguồn cội. Tết theo định nghĩa của Từ điển tiếng Việt (Hoàng Phê chủ biên) được hiểu là những “ngày lễ lớn hàng năm, thường có cúng lễ, vui chơi, hội hè, theo truyền thống dân tộc”. Cũng theo nhóm tác giả này thì “Tết Nguyên Đán là Tết vào đầu năm âm lịch, theo truyền thống của một số dân tộc như Việt Nam, Trung Quốc... Tết là dịp nghỉ ngơi, vui chơi, sum họp một năm”. Hơn ai hết, Bác Hồ hiểu rõ tầm quan trọng của phong tục ngày Tết cổ truyền đối với dân tộc Việt Nam. Là vị anh hùng của dân tộc, đồng thời là nhà văn hóa kiệt xuất của Việt Nam (danh nhân văn hóa thế giới), Bác Hồ vừa là một trong những đại diện cho văn hóa phương Đông vừa là hiện thân cho văn hóa phương Tây hiện đại mà Bác tiếp thu được trong quá trình bôn ba tìm đường cứu nước.

Trong bài viết này, tác giả xin trình bày những nội dung chính khi bàn về chủ đề

Bác Hồ với văn hóa ngày Tết như Bác Hồ với mùa xuân độc lập đầu tiên, Bác Hồ với Tết trồng cây, Bác Hồ với văn hóa thăm nhau ngày Tết. Đó là những chủ đề khá quen thuộc trong tâm thức người dân Việt Nam khi mỗi độ xuân về.

Bác Hồ với mùa xuân độc lập đầu tiên

Có thể nói, bắt đầu từ Tết Bính Tuất (1946) khi Bác Hồ đã là Chủ tịch nước Việt Nam Dân chủ Cộng hòa, Bác Hồ đã tạo ra một nét văn hóa chưa từng có từ trước đến giờ đó là thư chúc mừng xuân của lãnh tụ. Và từ thời điểm này, hàng năm cứ vào thời điểm giao thừa, nhân dân cả nước lại chờ đợi được nghe thư chúc Tết của Chủ tịch nước như một nét đẹp ngày Tết của người Việt và đồng thời cũng là nhớ về Người. Cũng cần phải nói thêm, thực ra thư chúc Tết của Bác đã được viết trước đó, tính từ năm 1942 in trên báo Độc Lập số 114. Do đất nước còn đang chiến tranh, phương tiện truyền thông còn hạn chế nên chỉ được in ra, phát hành hạn chế, các chiến sĩ và đồng bào ta ai có máy thu thanh mới nghe được giọng Bác. Dần đến những năm 1960, người dân mới nghe được trực tiếp qua sóng radio. Bài thơ chúc Tết đầu tiên năm 1942 có đoạn viết:

*“Chúc đồng bào ta đoàn kết
Chúc Việt Minh ta càng tấn tới!
Chúc toàn quốc ta năm nay,
Cờ đỏ sao vàng bay phấp phới...”*

Có thể nói, văn hóa chúc Tết của nguyên thủ quốc gia là một trong những tục lệ ngày Tết được Bác Hồ khai mở và là một trong những nét văn hóa tốt đẹp của dân tộc Việt Nam cho đến ngày hôm nay.

Trong mùa xuân độc lập đầu tiên (1946), thư và thơ chúc Tết của Bác Hồ có đoạn viết:

*“Bao giờ kháng chiến thành công,
Chúng ta cùng uống một chung rượu đào
Tết này ta tạm xa nhau
Chắc rằng ta sẽ Tết sau sum vầy”.*

Trong sự kiện này, nhà viết kịch Học Phi kể lại, đêm giao thừa năm ấy ở nhà bác sĩ Nguyễn Văn Luyện, có mặt một số trí thức học ở Pháp về: “... Bỗng tiếng còi thành phố vang lên, rồi tiếng chuông trống đồ dòn, tiếng pháo nổ giòn giã khắp nơi. Bác sĩ Luyện đứng dậy, vừa mở to radio vừa nói: “Hãy nghe cụ Hồ Chí Minh chúc Tết đã”. Tin Hồ Chủ tịch đọc thư chúc Tết đã được thông báo trên đài, mọi người đã biết, nên cùng im lặng ngồi chờ... Từ trong máy thu thanh phát ra bài nhạc Quốc ca, rồi đến tiếng nói âm áp của Bác Hồ. Bác chúc Tết đồng bào ở trong nước, và kiều bào ở nước ngoài, chúc các cụ phụ lão, các cháu thanh, thiếu niên và nhi đồng, các chiến sĩ đang chiến đấu ở ngoài mặt trận. Không khí trong phòng lặng đi một lúc, rồi bác sĩ Luyện lên tiếng trước: “Từ khi biết làm người, chưa bao giờ tôi được nghe một vị nguyên thủ quốc gia chúc Tết dân...”. Thật ra, thư chúc Tết cũng là một thông điệp đầu năm của các nguyên thủ quốc gia, tuy nhiên, Bác Hồ đã khéo léo chọn cách làm phù hợp, mới mẻ, phù hợp với điều kiện, tâm lý của nhân dân (trong thư có thơ chúc Tết), sáng tạo nét văn hóa đặc trưng trong ngày Tết mà nay đã trở thành phong tục của người Việt.

Nếu thư chúc Tết của Chủ tịch nước đã trở thành nét văn hóa đặc trưng của Tết người Việt thì Bác Hồ với Tết trồng cây có thể được xem là một tục lệ thứ hai của văn hóa Tết. Truyền thống sống hòa nhập tự nhiên và tuân thủ tục lệ bảo vệ rừng đã có từ rất lâu đời của dân tộc Việt Nam. Thời vua Trần Nhân Tông (1072-1128) đã có lệnh

“cấm nhân dân mùa xuân không được chặt cây” (Mùa xuân Bình Ngô, niên hiệu Thiên phù duệ võ thứ 7 (1126) – Đại Việt sử ký toàn thư). Tiếp thu truyền thống tốt đẹp này, Bác Hồ rất quan tâm đến việc trồng cây. Người cho rằng, song song với việc trồng cây còn là việc trồng người. Sinh thời, Bác Hồ thường nói:

*“Vì lợi ích mười năm thì phải trồng cây
Vì lợi ích trăm năm thì phải trồng người”*

Trong câu nói này, chúng ta có thể thấy vai trò của việc trồng cây đối với lợi ích dân tộc và tầm quan trọng của việc trồng người (tri thức, đạo đức, văn hóa lối sống của con người). Bài báo *Tết trồng cây* Bác viết năm 1969 có đoạn: “Tết trồng cây là ngày mở đầu cho việc trồng cây suốt năm, đã trở thành một tục lệ tốt đẹp của nhân dân ta” và “Năm nay chúng ta thi đua trồng cây cho thật tốt, phải bảo đảm trồng cây nào tốt cây ấy, tổ chức một Tết trồng cây quyết thắng giặc Mỹ xâm lược”. Như vậy, Tết trồng cây không chỉ là phong trào ngày Tết mà còn là lợi ích quốc gia dân tộc, là truyền thống văn hóa cần được gìn giữ muôn đời. Hơn thế, năm 1960, Bác Hồ phát động phong trào Tết trồng cây:

Bác Hồ tham gia “Tết trồng cây”
với nhân dân Ba Vì - Hà Tây (nay là Hà Nội)
(Ảnh tư liệu TTXVN)

*“Mùa xuân là Tết trồng cây
Làm cho đất nước càng ngày càng xuân”*

Tết trồng cây tuy trực tiếp đề cập đến vấn đề kinh tế của quốc gia nhưng ẩn sau đó là hàm ý một ý nghĩa chính trị và nhân văn sâu sắc. Nói về vấn đề này, Quảng Trọng (chính khách cổ đại Trung Hoa) cho rằng: việc trồng cây không chỉ là “Thập niên chi kế” tức là trồng cây không chỉ có giá trị kinh tế quốc phòng mà còn có giá trị tư tưởng nhân văn. Tính từ năm 1960 cho đến nay, phong trào Tết trồng cây được xem là truyền thống tốt đẹp của dân tộc khi mỗi độ xuân về. Học theo lời Bác, đã có nhiều phong trào trồng cây ra đời trên cả nước như: “Vườn cây Bác Hồ”, “Trồng cây nhớ Bác”, “Đòi cây Bác Hồ”... Các phong trào này đã khơi gợi được ý thức của nhân dân trong việc trồng cây, bảo vệ môi trường, chống biến đổi khí hậu.

Bác Hồ với phong tục thăm hỏi, chúc nhau trong văn hóa ngày Tết

Tục chúc Tết và thăm hỏi nhau đã có từ lâu đời, thể hiện tình cảm giữa các thành viên trong gia đình, họ hàng. Lời chúc Tết thường là sức khỏe, phát tài phát lộc, gặp nhiều may mắn, mọi ước muốn đều thành công... Việc chúc Tết của các nguyên thủ quốc gia hay chính quyền địa phương thể hiện sự quan tâm của Đảng và Nhà nước với cuộc sống của Nhân dân, thể hiện tinh thần đoàn kết, tương thân tương ái. Đương thời, Bác Hồ rất quan tâm đến cuộc sống lao khổ của đồng bào trước, trong và sau những ngày giáp Tết. Bác vẫn thường nói: “Đấu tranh giành được độc lập rồi nhưng chỉ độc lập thực sự khi nhân dân được hưởng ấm no hạnh phúc”. Lúc Bác còn khỏe, gần như năm nào cũng đi chúc Tết đồng bào, đặc biệt là những người nghèo mà Bác gọi là “người không có Tết”. Xuất phát từ lòng yêu thương bao la của Người, nhiều cuộc thăm hỏi của Bác với người lao động nghèo trong những ngày Tết được ghi lại cho đến

ngày hôm nay đầy xúc động và ấm áp tình người.

Có thể nói, Bác Hồ là kết tinh truyền thống văn hóa Việt Nam là hình mẫu về văn hóa Tết của dân tộc. Tuy chúng ta không còn được trực tiếp nghe Bác đọc thư chúc Tết đồng bào nhân dịp xuân về nhưng những hành động, những lời nhắn nhủ, động viên của Bác vẫn còn nguyên giá trị cho đến ngày hôm nay. Hơn nữa, mùa xuân là Tết trồng cây, cần giữ gìn và phát huy truyền thống quý báu này của dân tộc, đặc biệt trong giai đoạn hiện nay. Con người đương nhiên quý ở tri thức, văn hóa nhưng đạo đức mới là gốc của con người. Mùa xuân về nhớ Bác, nhớ đến lời dạy của Người:

*Trời có bốn mùa: Xuân, Hạ, Thu, Đông.
Đất có bốn phương: Đông, Tây, Nam, Bắc.
Người có bốn đức: Cần, Kiệm, Liêm, Chính.
Thiếu một mùa, thì không thành trời.
Thiếu một phương thì không thành đất.
Thiếu một đức, thì không thành người.*

Tài Liệu Tham Khảo

- [1] Phan Kế Bính (2020), *Phong tục Việt Nam*, NXB Kim Đồng, Hà Nội.
- [2] Trần Nguyên Cát, Trần Hà, Lê Phương Liên (2021), *Kể chuyện Bác Hồ*, NXB Kim Đồng, Hà Nội.
- [3] Hà Đăng (2019), “Bác Hồ với “Tết trồng cây” và “Tết trồng người”, <https://nhandan.vn/bac-ho-voi-tet-trong-cay-va-tet-trong-nguoi-post349008.html>, truy cập ngày 19/12/2022.
- [4] Hồng Minh (2014), *100 điều nên biết về phong tục Việt Nam*, NXB Hồng Đức, Hà Nội.
- [5] Hoàng Phê (chủ biên), (2009), *Từ điển tiếng Việt*, NXB Đà Nẵng, Tp. Đà Nẵng.
- [6] Huỳnh Ngọc Trảng (2018), *Khảo luận về Tết*, NXB Văn hoá - Văn nghệ Tp. Hồ Chí Minh, Tp. Hồ Chí Minh.

TÌM HIỂU VỀ KHÁI NIỆM VÀ CẤU TRÚC CÔNG NGHIỆP VĂN HÓA

ThS. Lê Văn Thành

Khái niệm công nghiệp văn hóa

Trong bối cảnh toàn cầu hóa và hội nhập quốc tế đang diễn ra sâu rộng như hiện nay, nhiều người đã phải thừa nhận sáng tạo và đổi mới giờ đây đang điều khiển nền kinh tế mới. Các tổ chức và các khu vực kinh tế nắm giữ sự sáng tạo đang tạo ra nguồn thu nhập đáng kể cũng như mang lại sự ổn định hơn cho tương lai. Dựa vào các ý tưởng hơn là các nguồn vốn vật chất, nền kinh tế sáng tạo đang vươn tới các vấn đề kinh tế, chính trị, xã hội, văn hóa và công nghệ; và hiện đang ở điểm giao của nghệ thuật, kinh doanh và công nghệ. Điều độc đáo là nền kinh tế này dựa vào một nguồn lực vô hạn trên toàn cầu đó là sự sáng tạo của loài người. Do đó, các chiến lược tăng trưởng trong nền kinh tế sáng tạo tập trung vào khai thác tiềm năng phát triển nguồn lực vô hạn chứ không phải vào việc tối đa hóa các nguồn lực hữu hạn như trong các ngành công nghiệp chế tạo truyền thống.

Sự phát triển mạnh mẽ của các ngành công nghiệp văn hóa đã thu hút sự quan tâm của các nhà nghiên cứu. Hàng loạt các định nghĩa, khái niệm về công nghiệp văn hóa xuất hiện. Khái niệm công nghiệp văn hóa có thể định nghĩa đơn giản là các ngành công nghiệp sản xuất hàng hóa văn hóa. UNESCO quan niệm: Công nghiệp văn hóa là một thuật ngữ chỉ các ngành công nghiệp mà có sự kết nối giữa sáng tạo, sản xuất và thương mại hóa các sản phẩm văn hóa (vật thể và phi vật thể), và các nội dung sáng tạo

Công nghiệp thời 4.0

được bảo vệ bản quyền. Khái niệm công nghiệp liên quan đến sản phẩm hàng hóa còn khái niệm văn hóa thường diễn đạt ý niệm trừu tượng về giá trị. Ghép hai khái niệm này đã làm bộc lộ những sức mạnh tiềm ẩn của văn hóa về phương diện kinh tế mà trước đây ít được chú ý.

Bên cạnh thuật ngữ “công nghiệp văn hóa” (cultural industries) còn có một số thuật ngữ khác như: công nghiệp sáng tạo (creative industries), kinh tế sáng tạo (creative economy), công nghiệp bản quyền (copyright industries) hay công nghiệp giải trí (entertainment industries)...

Chiến lược phát triển các ngành công nghiệp văn hóa Việt Nam đến năm 2020, tầm nhìn đến năm 2030 đã đưa ra khái niệm công nghiệp văn hóa. Theo đó, công nghiệp văn hóa là sự ứng dụng của những tiến bộ khoa học - công nghệ và kỹ năng kinh doanh, sử dụng năng lực sáng tạo, nguồn vốn văn hóa để tạo ra các sản phẩm, dịch vụ văn hóa, đáp ứng nhu cầu tiêu dùng, hưởng thụ văn hóa của người dân.

Trên cơ sở tìm hiểu các quan niệm khác nhau về công nghiệp văn hóa, có thể nhận xét một cách tổng quát như sau:

+ Mặc dù còn có những quan niệm, ý kiến đánh giá khác nhau về công nghiệp văn hóa, nhưng phải thừa nhận rằng, công nghiệp văn hóa thể hiện sự gắn kết giữa sự phát triển của khoa học - kỹ thuật và sự sáng tạo của con người trong lĩnh vực văn hóa, thể hiện xu thế kinh tế và văn hóa thấm sâu vào nhau.

+ Công nghiệp văn hóa là sản phẩm của sự sáng tạo. Vì vậy, nó liên quan mật thiết tới quyền sở hữu trí tuệ.

Trong thời đại bùng nổ thông tin và phát triển mạnh mẽ của khoa học - kỹ thuật - công nghệ, công nghiệp văn hóa có vai trò to lớn trong phát triển kinh tế, ổn định chính trị, đáp ứng nhu cầu văn hóa ngày càng cao của người dân, đồng thời tham gia vào quá trình dân chủ hóa thông tin về mặt văn hóa. Tuy nhiên, công nghiệp văn hóa cũng tạo ra sự phân hóa sâu sắc cả về kinh tế và văn hóa; làm nảy sinh những mâu thuẫn xã hội phức tạp đòi hỏi các quốc gia phải quan tâm giải quyết.

Xét về bản chất, một ngành được coi là công nghiệp văn hóa cần đáp ứng các yêu cầu:

+ Sản xuất ra các sản phẩm văn hóa dựa trên sự sáng tạo cá nhân và những thành tựu khoa học - kỹ thuật - công nghệ hiện đại;

+ Gắn với quyền sở hữu trí tuệ;

+ Các sản phẩm của ngành công nghiệp văn hóa phải hướng tới phục vụ số đông;

+ Ngành công nghiệp văn hóa gắn bó

mật thiết với thị trường.

Cấu trúc công nghiệp văn hóa

- Nếu quan niệm công nghiệp văn hóa là một quá trình thì cơ cấu của công nghiệp văn hóa gồm các yếu tố sau: sáng tạo - sản xuất - bảo quản, phân phối, lưu thông - tiêu dùng.

Yếu tố thứ nhất: Sáng tạo ra các sản phẩm công nghiệp văn hóa.

Đây là quá trình tạo ra sản phẩm văn hóa thông qua khách quan hóa, vật chất hóa những năng lực của con người. Lý luận văn hóa mácxít khẳng định, chỉ con người mới có hoạt động sáng tạo và tiêu dùng sản phẩm văn hóa. Nói cách khác, sản xuất các giá trị tinh thần là một hoạt động đặc thù và riêng có của xã hội loài người. Chủ thể sáng tạo ra các sản phẩm công nghiệp văn hóa có thể là các nhà văn, nhà thơ, nhạc sĩ, ca sĩ, họa sĩ, nhà thiết kế, đạo diễn,... Quá trình sáng tạo ra các sản phẩm công nghiệp văn hóa vừa dựa trên những điều kiện vật chất như các ngành sản xuất vật chất, vừa dựa trên tài năng, tiềm năng của các chủ thể sáng tạo. Nguyên liệu đầu vào cho sản xuất ra các sản phẩm công nghiệp văn hóa không chỉ ở dạng vật chất (như nguyên liệu thô, máy móc, công cụ cơ khí...) mà còn ở dạng phi vật chất, phi hình thể (như kiến thức, kinh nghiệm, nhãn quan, tư tưởng, gu thẩm mỹ, đạo đức, rung cảm nghệ thuật, tài năng sáng tạo...). Như vậy, sản phẩm được tạo ra từ một phần quan trọng là sự sáng tạo và tài năng của nhà sản xuất. Do đó, một khía cạnh đặc thù trong hoạt động của công nghiệp văn hóa là phụ thuộc chặt chẽ vào tài năng sáng tạo của các nhà hoạt động văn hóa nghệ thuật trong suốt quá trình tạo ra sản phẩm.

Yếu tố thứ hai: Sản xuất các sản phẩm công nghiệp văn hóa.

Sau khi đã hình thành ý tưởng về sản phẩm văn hóa, ở mức khâu này, ý tưởng sẽ được thực hiện trong thực tế để tạo nên sản phẩm. Sản xuất ra các sản phẩm công nghiệp văn hóa có thể là công việc của cá nhân, nhưng trong không ít trường hợp, nó có thể là của nhiều người, của tập thể. Yếu tố thứ hai này phản ánh một đặc trưng của công nghiệp văn hóa, đó là sản xuất mang tính công nghiệp, sản xuất hàng loạt và phải quan tâm đến các vấn đề liên quan như: công nghệ sản xuất, đối tác trong sản xuất, nguồn tài chính, thời gian và địa điểm sản xuất. Trong bối cảnh cuộc cách mạng công nghiệp 4.0 đang diễn ra như hiện nay, việc ứng dụng rộng rãi công nghệ trong sản xuất đã làm thay đổi sâu sắc hoạt động sản xuất của nhiều ngành công nghiệp văn hóa.

Yếu tố thứ ba: Bảo quản, phân phối, lưu thông các sản phẩm công nghiệp văn hóa.

Nội dung và nhiệm vụ chủ yếu của mức khâu này là đưa sản phẩm văn hóa tới người tiêu dùng. Yếu tố thứ ba này cũng phản ánh đặc thù cơ bản của công nghiệp văn hóa, nó tạo ra thị trường các sản phẩm công nghiệp văn hóa, tìm kiếm lợi nhuận từ việc mua bán, trao đổi các sản phẩm công

ngiệp văn hóa. Trong quá trình phân phối các sản phẩm công nghiệp văn hóa, cần đặc biệt quan tâm đến hoạt động marketing nhằm tạo dựng hình ảnh cho sản phẩm và thuyết phục người tiêu dùng mua sản phẩm. Hoạt động marketing thể hiện trong việc nghiên cứu nhu cầu thị trường, phát triển ý tưởng và sản phẩm để đáp ứng nhu cầu khách hàng cũng như tư vấn cho nhà sản xuất. Do mỗi loại hình sản phẩm có những đặc thù riêng nên mỗi ngành công nghiệp văn hóa có phương thức phân phối riêng.

Vở ballet Hồ thiên nga của Nhà hát Nhạc Vũ Kịch Việt Nam. (Ảnh: TTXVN)

Yếu tố thứ tư: Tiêu dùng các sản phẩm công nghiệp văn hóa.

Đây là giai đoạn cuối trong quy trình sáng tạo, sản xuất, phân phối, tiêu dùng các sản phẩm công nghiệp văn hóa. Sản phẩm sau khi được phân phối đến tay người tiêu dùng sẽ được tiêu thụ. Tiêu thụ sản phẩm văn hóa có đặc điểm riêng, khác với tiêu thụ sản phẩm vật chất thông thường. Sản phẩm công nghiệp văn hóa không bị hao mòn về giá trị qua tiêu thụ. Việc tiêu thụ sản phẩm văn hóa nghệ thuật mang tâm lý hơn tính vật lý. Hàng hóa vật chất thông thường theo thời

Nền văn hóa truyền thống đậm đà bản sắc là chất liệu để phát triển công nghiệp văn hóa. (Ảnh: PV/Vietnam+)

gian sử dụng sẽ mất dần giá trị nhưng sản phẩm văn hóa nghệ thuật, trong nhiều trường hợp, trường tồn với thời gian, thậm chí giá trị ngày càng gia tăng. Ngày nay, với sự phát triển của khoa học công nghệ, người tiêu dùng sản phẩm văn hóa có nhiều lựa chọn hơn trong cách thức tiêu thụ nghệ thuật. Họ có thể tiêu thụ sản phẩm theo thời gian, địa điểm, cách thức phù hợp với nhu cầu, điều kiện, hoàn cảnh của bản thân. Ở yếu tố này cần lưu ý, việc tiêu dùng các sản phẩm công nghiệp văn hóa có khả năng ảnh hưởng mạnh mẽ đến lối sống của người tiêu dùng, thậm chí có thể tạo thành các trào lưu xã hội.

- Nếu xem xét công nghiệp văn hóa theo loại hình thì công nghiệp văn hóa được cấu thành bởi nhiều ngành nghề khác nhau. Trong tiếng Anh, công nghiệp văn hóa mang số nhiều: cultural industries - các ngành công nghiệp văn hóa.

Chiến lược phát triển các ngành công nghiệp văn hóa Việt Nam đến năm 2020, tầm nhìn đến năm 2030 đã xác định các ngành công nghiệp văn hóa ở nước ta gồm:

Quảng cáo; kiến trúc; phần mềm và các trò chơi giải trí; thủ công mỹ nghệ; thiết kế; điện ảnh; xuất bản; thời trang; nghệ thuật biểu diễn; mỹ thuật, nhiếp ảnh và triển lãm; truyền hình và phát thanh; du lịch văn hóa.

Xuất phát từ khái niệm, bản chất của ngành công nghiệp văn hóa như đã nêu trên, có thể thấy, một

sản phẩm công nghiệp văn hóa cần đáp ứng các tiêu chí sau;

- + Sản xuất ra các sản phẩm văn hóa dựa trên sáng tạo cá nhân và thành tựu khoa học kỹ thuật, công nghệ hiện đại.
- + Các ngành công nghiệp văn hóa liên quan mật thiết đến sở hữu trí tuệ.
- + Các sản phẩm công nghiệp văn hóa phải hướng tới phục vụ cho số đông.
- + Công nghiệp văn hóa gắn với thị trường.

Tài liệu tham khảo:

1. Học viện Chính trị quốc gia Hồ Chí Minh: *Giáo trình Cao cấp lý luận chính trị: Văn hóa và phát triển*, Nxb. Lý luận chính trị, H.2019.
2. Thủ tướng Chính phủ: *Chiến lược phát triển các ngành công nghiệp văn hóa Việt Nam đến năm 2020, tầm nhìn đến năm 2030 (ban hành ngày 8-9-2016)*.

SỰ THỦY CHUNG SON SẮT QUA CA DAO TỤC NGŨ NAM BỘ

ThS. Lê Kim Chiêu

Tình yêu là một cây đàn muôn điệu, mà mỗi nốt nhạc của nó là một nốt láy tâm hồn, là một nhịp đập yêu thương mới có cùng tần số rung động. Tình yêu luôn là một dấu chấm lửng đặt giữa dòng đời.

Từ xưa đến nay, chưa có một ai, một người nào đưa định nghĩa một cách chính xác nhất, hoàn chỉnh nhất về tình yêu. Bởi đó là một thứ tình yêu diệu kì, nó vô hình mơ hồ và không thể nào nắm bắt được một cách trọn vẹn. Có thể nói tình yêu là cuộc sống, không có ngọn lửa tình yêu thấp sáng, thì cuộc đời con người tồn tại không có ý nghĩa gì. Tình yêu muôn màu, có nhiều cung bậc, nhiều đặc điểm phức tạp.

Trong ca dao, tục ngữ Nam Bộ tình yêu trai gái từ lúc ban sơ đến khi kết thành chồng vợ, luôn có những cung bậc cảm xúc khác nhau, nhưng đều nói lên sự thắm thiết, thủy chung và hạnh phúc, có khi những mơ ước yêu đương không thành hiện thực, để lại nỗi day dứt, nhưng tình yêu nơi miền sông nước vẫn đẹp. Cái nghĩa cái tình toát lên tinh thần nhân đạo cao cả của những con người bình dân nơi đây.

Nam Bộ là vùng đất đa dạng về hình thái tự nhiên, địa lí và đa dạng về đời sống xã hội, mảnh đất này là nơi cư trú của nhiều dân tộc, Việt, Chăm, Khơ-me, Hoa... trong sự hòa hợp của các tộc người thì người Việt là nhân tố phát triển và đoàn kết. Họ đến vùng đất mới này để khai phá, có nhiều số phận khác nhau trong xã hội: những con người cơ cực, muốn thoát khỏi chế độ phong kiến khắc nghiệt, những con người tang tóc đau thương do Trịnh - Nguyễn phân tranh, những con người có tiền của, quyền thế muốn mộ dân nghèo từ Bắc, Trung di dân vào Nam khẩn hoang, những con người tù tội bị xô đẩy vào chốn không lối thoát muốn tìm một nơi có thể thay đổi số phận.

“Ra đi là sự đánh liều

Cũng như con trẻ chơi diều đứt dây”

Cuộc ra đi này tưởng chừng như vô vọng nhưng không ngờ lại mở ra một chân trời mới, thôn ấp, xóm làng thay phiên nhau mọc lên. Khai thác đúng tiềm năng kinh tế, mảnh đất Nam Bộ ra đời đầy kì tích, con người nơi đây hân hoan chào đón cuộc sống mới. Họ ra đi mang theo những hoài niệm và lẽ thói quê nhà, nhưng cuộc sống theo khuôn mẫu đã làm cho họ không còn thờ nổi. Họ là những con người mạnh mẽ nhất trong những người mạnh mẽ, cái gì là nề nếp và đạo đức chuẩn mực còn lưu lại, nhưng những gì ràng buộc con người vào khuôn khổ quá mức được tháo bỏ và thiết lập trật tự quan niệm mới cho phù hợp với cuộc sống và tâm nguyện của con người cùng khổ.

Cốt lõi nền tảng gia đình là yếu tố cơ bản nhất, không một xã hội nào mà không tồn tại gia đình. Mảnh đất Nam Bộ trù phú về sản vật, con người tứ phương hợp lại đã tạo nên sự phóng khoáng trong nề nếp sống. Ở Nam Bộ vẫn còn mang theo chế độ đa thê, nhưng yếu hơn miền Bắc, chủ yếu các gia đình giàu có còn lưu giữ chế độ này, còn những người bình dân họ rất công bằng, một chồng một vợ và giữ vững tình thủy chung son sắt. Vì hơn ai hết họ trân trọng gia đình người thân đã cùng san sẻ những vui buồn khôn khó.

Nét đặc trưng của người Việt Nam bộ trong hôn nhân là sự thủy chung, gắn bó. Điều này thể hiện qua ca dao, tục ngữ Nam Bộ. Ca dao, tục ngữ biểu hiện chiều sâu tình cảm của người Việt thông qua sự gắn bó với nhau.

Gắn bó trên phương diện vật chất:

“Cá trê mà nấu canh bầu

Chồng chan vợ húp gặt đầu khen ngon”

Gắn bó trong sự hòa quyện thân thể và tinh thần:

“Chim quỳên ăn trái nhãn lồng

Lia thia quen chậu vợ chồng quen hơi”

Gắn bó trong sự tương hợp, hỗ trợ nhau:

“Chồng chèo thì vợ cũng chèo

Hai đũa cùng ngheo lại đụng với nhau”

Gắn bó trong sự sở hữu:

“Đêm nằm rồi rắm không êm

Gối lụa không mềm bằng gối tay em

Tay em tay trắng tay tròn

Không cho anh gói sớ mềm tay em”

Gắn bó như một sự tất yếu:

“Trai không vợ như chợ không đình

Gặp đông không biết dựa mình vào đâu”

Gắn bó trong an phận:

“Chỉ rằng hai chữ vu quy

Làm thân con gái phải đi theo chồng”

Gắn bó bằng nhân nghĩa:

“Đang khi chồng giận mình đi

Hết khi nóng giận đến khi vui vầy”

Gắn bó bằng tình thương:

“Để kêu ngâm tình thâm nghĩa trọng

Anh liệt chiếu giường cũng bởi thương em”

Gắn bó trọn đời:

“Em tìm anh mọi nẻo tắt đường quanh

Em vái cho chồng gặp vợ dâu tử sanh không nề”

Gắn bó tạo nên sức mạnh:

“Anh với em đồng vợ đồng chồng

Tát biển đông cũng cạn, đập núi Hồng cũng tan”

Bến quê - Ảnh: Đông Phương

Mối quan hệ tương trợ giữa vợ và chồng là sự gắn bó thủy chung, hành động người này sẽ tác động đến người kia, cả vinh và nhục, cả thành công và thất bại. Về phương diện vật chất, tục ngữ nhìn nhận quan hệ vợ chồng trên hai yếu tố cơ bản nhất của cuộc sống là ăn và mặc:

Ở hai trạng thái :

Đói-no:

“Thà chịu đói no rau cháo

Lấy chồng nghèo già gạo nấu cơm”

Lành – rách:

“Áo vá vai vợ ai không biết

Áo vá quàng chỉ biết vợ anh”

Thể hiện cách sống đạm bạc của người nông dân Nam Bộ về vật chất. Mặc khác nói lên phẩm chất đáng quý của người Việt là sự thủy chung, gắn bó, càng khó khăn, họ càng yêu thương nhau.

So với mảng đề tài tình yêu nam nữ thì ở đề tài quan hệ vợ chồng số lượng ca dao, tục ngữ Nam bộ có phần ít hơn. Tuy nhiên, tính cách của người vợ, người chồng trong ca dao, tục ngữ được thể hiện đậm nét. Họ là những con người giàu tình nghĩa, chan chứa yêu thương, những người “lo toan về nghĩa vụ và trách nhiệm của những người thân trong quan hệ gia đình thân tộc.

Người chồng rất yêu thương vợ; chồng không chỉ có vai trò trụ cột của gia đình mà còn là tấm gương cho vợ con noi theo. Cuộc đời của người vợ có hạnh phúc hay không, gia đình có vững chắc không phần lớn là do chồng. Trong ca dao, tục ngữ Nam Bộ người chồng phần nhiều có tính thủy chung. Chồng ca ngợi vợ đáng yêu ở

ngay trong những hình ảnh nghèo nàn vất vả “áo vá quàng, khăn bỏ tùng”, chồng yêu vợ ở sự lam lũ, vất vả ấy, còn ai thành thoi với khăn vắt vai thì mặc họ. “*Vì thương sao cho được vợ người mà thương*”. Người chồng cảm nhận được hạnh phúc sẽ đến, nếu vợ chồng yêu thương, chung thủy luôn vui vầy bên nhau:

“Đạo nào vui bằng đạo vợ chồng

Ngày ngao du bốn bể, tối ngựa hồng đi chơi”

Ngược lại, người chồng cảm nhận được ai phản bội sẽ nhận được sự bất hạnh:

“Giường lèo mà trải chiếu mây

Làm trai hai vợ như dây buộc mình”

Lòng chung thủy của chồng còn thể hiện ở nhiều điểm khác nhau: nỗi lo lắng cho vợ, sợ vợ làm dâu không tròn, nỗi nhớ nhung về vợ khi mình đi xa :

“Dầu anh lạc Sở qua Tề

Thì anh cũng gửi thư về cho em”

Cho dù họ có đi muôn phương thì họ cũng nhớ về vợ của mình vì nghĩa phu thê là nghĩa trọng. Bởi giàu tình nghĩa nên chồng rất có trách nhiệm đối với gia đình. Họ ý thức được mình là trụ cột:

Tác phẩm: Phong cảnh 4
Tác giả: Lê Hoàng Lâm

“Vai mang chiếc nóp rách

Tay xách cỗ quai chèo

*Thương con nhớ vợ bởi phận nghèo anh
phải ra đi.”*

Chồng thấy được trách nhiệm của mình là phải bươn chải để gia đình thoát khỏi cảnh nghèo, vẫn biết cuộc mưu sinh sẽ chia cắt vợ chồng nhưng có thương con nhớ vợ cũng phải cam lòng. Sự thủy chung tin vợ một cách tuyệt đối, như tin chính bản thân mình

“Một mai bóng xế về quê

Giang sơn để lại hiền thê giữ gìn”

Người vợ thủy chung tiết nghĩa, đảm đang tháo vát hy sinh vì chồng: người phụ nữ Việt Nam có truyền thống thủy chung tiết nghĩa rất đáng khen, làm lụng đảm đang, chịu thương chịu khó lấy gia đạo làm trọng, thờ chồng nuôi con, luôn luôn có các đức tính tiết, nghĩa, cần, kiệm:

“Có chồng phải lụy cùng chồng

Nắng mưa phải chịu mặn nồng phải theo”

Đó là một sự nhận thức tích cực, nhận thức này chi phối cuộc đời làm vợ của người phụ nữ. Hy sinh trong tình yêu, không đồng nghĩa tình yêu đó mất đi, mà người hy sinh nhận lấy thêm tình cảm từ phía người chồng.

Thủy chung vợ hy sinh hết lòng vì chồng, sẵn sàng chịu cực khổ để chồng được hạnh phúc, sung sướng. Người phụ nữ Nam Bộ cũng rất trọng công danh của chồng, nằng sẵn sàng hy sinh công sức, cùng chồng vượt qua khó khăn để có ngày thành đạt. Vợ chăm sóc chồng tất chu đáo, tận tụy, khi chồng gặp chuyện không hay thì vợ lo lắng rất chu đáo, tận tình:

“Cầm con dao sắc

Cắt một củ gừng

Bỏ vô siêu đất

Sắc lại vài phân

Cái tay em bưng

Cái chân em bước

Mái tóc em xước

Cái lược em rơi

Vừa đi vừa vái ông trời

Cho chồng mau mạnh sống đời với em

Thương nhau nấu cháo le le

Nấu canh bông bí nấu chè hạt sen”

Bởi chung thủy với chồng, hy sinh vì chồng nên đảm đang, tháo vát cũng là một trong những nét đặc trưng của người vợ trong ca dao, tục ngữ Nam Bộ:

Tác phẩm: Ven bờ 1 - Tác giả: Lê Hoàng Lâm

“Ban ngày dang nắng tối lại dầm sương”

Mặc dù quan niệm phong kiến còn ảnh hưởng, chần gối là một điều cấm kị, nhưng tác giả dân gian vẫn mạnh dạn chỉ ra rằng vợ chồng không chỉ bên nhau về tình cảm mà còn phải gắn gũi về thân thể:

“Đêm nằm nghe vạc trở canh

Nghe chim dóng sáo, nghe anh dỡ nàng”

Có lẽ miền đất Nam Bộ là miền đất giải phóng gần như hoàn toàn cho người phụ nữ thoát khỏi quan niệm hà khắc của Nho giáo phong kiến, truyền thống mà hiện đại, hình ảnh người phụ nữ vẫn thật thà chân chất, hết lòng vì chồng vì con, chịu bao kham khổ, được chồng thừa nhận và trân trọng:

“Chiều chiều lại nhớ chiều chiều

Nhớ người áo trắng khăn điều vắt vai

Khăn vắt vai vợ ai không biết

Khăn bỏ từng chỉ quyết vợ anh”

Cuộc sống mới tự do hơn, phóng khoáng hơn nhưng không có nghĩa là luông tuồng và dung dưỡng cho cái hời hợt, người phụ nữ vẫn giữ được nét xưa:

“Chữ rằng chi tử vu quy

Làm thân con gái phải đi theo chồng

Ghe bầu trở lái về Đông

Làm thân con gái theo chồng nuôi con”

Thủy chung là yếu tố hàng đầu trong cuộc sống vợ chồng, đạo tào khang luôn được đề cao và khắc cốt ghi tâm:

*“Đạo nào bằng đạo phu thê
Tay áp má kẻ sinh tử có nhau”*

Khi nói đến Nam Bộ người ta liên

tưởng đến sông nước, kênh rạch... những con người xa lạ đến với nhau, gá duyên chồng vợ nhiều khi chỉ là sự “*quá giang*”, đi nhờ một đoạn sông, một con rạch và có khi nhờ cả cuộc đời:

“Ai chèo ghe bí qua sông

Đạo nghĩa vợ chồng nặng lắm ai ơi”

Để giữ được chung thủy không chỉ là trách nhiệm của người phụ nữ mà người đàn ông cũng có bổn phận, cùng người bạn đời của mình vượt mọi khó khăn trong cuộc sống. Người vợ giữ trọn tấm lòng son sắt:

“ Ai kêu ai hú bên sông

Tôi đang bắt chỉ cho chồng tôi đây”

Đồng thời người chồng cũng sống đúng mực, trọn đạo tào khang:

“Bụi dâu khum có chim cưu đậu

Thuở nghiêng nghèo có bậu có qua”

Ca dao, tục ngữ là nơi bày tỏ tình cảm chân thành nhất của những con người lao động. Một gia đình vững chắc ngoài yếu tố vật chất thì yếu tố tinh thần đặc biệt là sự thủy chung trong tình cảm vợ chồng là điều cốt lõi để giữ hạnh phúc. Nghĩa vụ thủy chung đều đặt lên vai của chồng lẫn vợ, điều đó một phần nào tạo nên nét đẹp cho ca dao, tục ngữ về ứng xử vợ chồng của người Việt Nam Bộ.

Đón tết - Minh họa: Đông Phương

VÀI CẢM NHẬN VỀ GỖ TRONG KIẾN TRÚC NHÀ THỜ CÔNG GIÁO

Lê Thị Hồng Nga

Đây là cánh cửa gỗ của một nhà thờ cổ, cổ đến mức những con số khắc thời gian xây dựng và hoàn công đã sứt sẹo phai mờ, chẳng thể đọc rõ (sau hỏi người dân địa phương thì được bảo rằng công trình này ra đời khoảng thế kỷ XVI... ôi trời!).

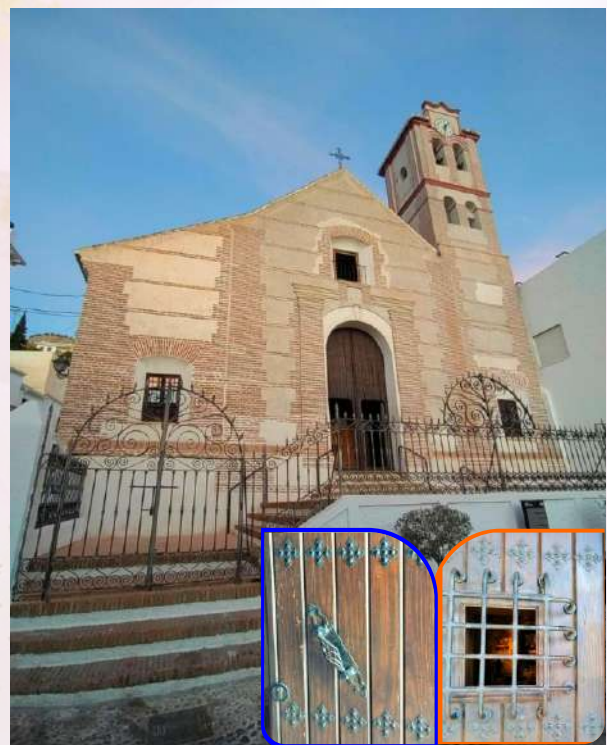
Nó là loại gỗ gì tôi không biết, tôi chỉ đoán (vu vơ không căn cứ) rằng nó có thể được làm từ một loài cây gỗ thông hoặc sồi, vân sam... gì đấy! Tôi nghĩ là tôi bị “nhiễm” truyện cổ Andersen nặng rồi, nên trong trí tưởng tượng của tôi hề nghĩ tới gỗ thì cứ như y rằng tôi lại nghĩ đến “những cánh rừng biết hát”, bên bờ biển lộng lẫy xanh tươi mà nhà văn tôi hết lòng yêu mến đã nhiệt tình mô tả...

Tôi thích gỗ.

Không phải thứ gỗ được trau chuốt có số thịt tươi mới mượt mà dưới lớp vec-ni bóng bẩy mà là những phiến gỗ cũ có chút sần sùi, thô thô, ram ráp lấn cấn làn da ngón tay người cảm nhận... Với vốn kiến thức bằng 0 về gỗ, nhưng tôi vẫn biết rằng đây hẳn là một cánh cửa được làm bằng thứ gỗ hảo hạng của những cánh rừng ôn đới thuở xưa... Bởi, nó chẳng phải đã già cỗi lắm hay sao? Năm 195...? tôi tự hỏi từ khi nó được những người thợ mộc - nông dân trong làng nâng lên và đặt vào khuôn cửa nhà thờ đến nay... bao nhiêu bàn tay con người đã chạm vào nó, xoa lên da thịt nó, bao nhiêu ngón tay có đủ tinh tế và nhạy cảm để nhìn thấu được vẻ đẹp lặng lẽ của một linh hồn bí ẩn từ rừng già đang trú ngụ trong chốn thờ phụng

thâm u? Tôi đã tần mẩn sờ nắn những đường rãnh dọc ngang trên thân gỗ, cố gắng lắng nghe những câu chuyện gỗ kể... Cánh cửa già có một mùi nồng nồng ngai ngái lạ lùng! Chẳng biết từ gỗ hay từ những mảng rêu khô loang lổ nắng khen khét ngậy ngậy, nhưng ở gần cứ như bị bỏ bùa vậy, quanh quẩn mãi không nỡ rời. Vẻ đẹp của cánh cửa gỗ xưa cũ, thật mê hoặc!

Kiến trúc nhà thờ ở Châu Âu nói chung, nước Pháp nói riêng thường là được xây dựng bằng đá, những khối đá khổng lồ được cắt gọt kỳ công và ráp nối lại thành những bức tường kiên cố của quần thể kiến trúc nhà thờ, thể hiện sức mạnh Công giáo. Tuy nhiên ở một số nơi trong lục địa già, có những nhà thờ được làm bằng gỗ và được gọi là stavkirker, hoặc nhà thờ cột và ván gỗ.

Nhà thờ Pháp - Ảnh: Lê Thị Hồng Nga

Vậy “Nhà thờ cột và ván gỗ” nghĩa là gì? “Cột và ván gỗ” tức là chỉ ra cách xây dựng nhà thờ với cột gỗ ở góc (thay cho cột đá thường thấy) và “tường có cột” là kiểu kiến trúc xây tường có đặt chen vào những cây cột gỗ nhằm mục đích trang trí hơn là để giữ tường, đồng thời trong kiểu kiến trúc này thường đặt ván gỗ trên cửa ra vào chứ không phải là những vòm cửa bằng đá khối hoặc bê tông... Tuy nhiên, để bảo vệ gỗ và ván khỏi sớm bị mục nát theo thời gian nếu phải chịu tác động trực tiếp từ môi trường, thường là các cọc gỗ và tấm ván vẫn sẽ được lưu ý tránh tối đa sự tiếp xúc với mặt đất ẩm ướt, được cẩn trọng dựng lên trên nền đá tảng. Vì vậy, có nhiều nhà thờ dù được xây dựng từ thế kỷ XII vẫn còn “trơ gan cùng tuế nguyệt”, thật đáng ngưỡng mộ!

Đứng trước một công trình kiến trúc bằng gỗ có tuổi đời hàng trăm năm, hầu như không còn mùi gỗ tự nhiên mới xẻ mà chỉ còn thoang thoang mùi thời gian... thường là tôi sẽ ngăn người mất một lúc, chìm đắm trong những suy nghĩ miên man, trong đầu tôi sẽ xuất hiện những câu hỏi đại loại như “Tại sao nhà thờ này lại được làm bằng gỗ mà không phải bằng đá, xi măng, sắt thép...?”, “Tại sao gỗ lại có thể có được tuổi thọ vượt thế kỷ như vậy?”...

Tôi hỏi thăm một người bạn để mong biết thêm chút ít về nơi mình đang chiêm ngắm, qua câu chuyện, tôi đã hiểu rằng sở dĩ có những địa phương không xây nhà thờ đá, chỉ dựng nhà thờ bằng gỗ đơn giản là vì khu vực đó có những cánh rừng bát ngát xanh tươi, hàng năm cung cấp một lượng gỗ dồi dào cho cư dân trong khu vực. Trong lịch sử phát triển của Châu Âu, gỗ đóng một vai trò rất quan trọng: gỗ hảo hạng để phục vụ hàng

hải (kỹ thuật đóng tàu biển), gỗ tốt để làm nhà ở dân sinh, đặc biệt là để xây dựng các công trình tôn giáo, còn lại các loại gỗ tạp thứ cấp được sử dụng làm nguồn cung chất đốt giá rẻ cho công dân Châu Âu qua các thời kỳ...

Khi Châu Âu ngày càng giàu có, những nhà thờ Công giáo càng được đầu tư xây dựng hoành tráng và kỳ vĩ hơn, chất liệu gỗ không còn được ưa chuộng nhiều vì sự biến đổi khí hậu làm thay đổi môi trường sống của con người, dẫn đến việc dần dần thu hẹp những cánh rừng tươi tốt khi xưa, cộng với chi phí vận chuyển cao làm cho nguồn cung trở nên ít ỏi. Tuy nhiên nếu chịu khó đi “lùng sục” khắp nơi trên những nẻo đường hành hương của tín đồ Công giáo, ở những vùng miền xa xôi thỉnh thoảng vẫn xuất hiện trong tầm mắt những công trình Nhà Thờ gỗ toàn phần hoặc một phần (đá và gỗ phối hợp) mang dáng dấp cổ xưa, đẹp đẽ...

Bỏ qua yếu tố tín ngưỡng tâm linh, chỉ nói về nghệ thuật và đời sống, những công trình kiến trúc tôn giáo Tây phương bằng gỗ, pha gỗ chính là những “bảo tàng” lịch sử văn hóa nghệ thuật sống động, chất chứa làn hơi thở thời gian, góp phần đưa du khách quay trở lại những thời đại xa xưa, thả tâm hồn phiêu du qua những miền đất lạ...

Bước qua cánh cửa gỗ lâu đời của một công trình kiến trúc tôn giáo cổ xưa đang thì thầm kể chuyện là đã được mời gọi đi vào một thế giới khác, thế giới của những lắng đọng và hoài niệm, an tĩnh và yêu thương... Tôi có thể nói gì hơn về Gỗ?

Chỉ một câu thôi: Kỳ diệu!

tiểu phẩm: XUÂN THẮM TÌNH QUÊ

Tác giả: TRẦN BẢNG

Nhân vật:

1. 5 Thời Giá 52 tuổi
2. Thị Đỗ, Vợ 5 Thời Giá 50 tuổi
3. Hồng con gái 5 Thời Giá 25 tuổi
4. Tâm người yêu Hồng 27 tuổi -
Bí thư xã đoàn
5. Út Ở mẹ Tâm 52 tuổi
6. Đoàn viên 1
7. Đoàn viên 3 (Nữ)
8. Thanh niên 1 (Nữ)
9. Thanh niên 2 (Nữ)
10. Thanh niên 3 (Nữ)

Vào kịch

(Cảnh ngoài đường, các đoàn viên phát cỏ trồng hoa còn các chàng trai thì cuốc đất cho nữ trồng trên nền nhạc Lý đất giồng)

NỮ: Trên đất lành mình cùng chung tay
Bao tháng ngày tình nguyện góp công
Sáng nay ta phát cỏ trồng hoa
Đường quê ngày thêm sắc thắm
Đón xuân rộn vang tiếng cười...
tang tình...tang tính.. tình tang..tang tình..
tang tính.. tình tang...

NAM: Trên đất này mình cùng dựng xây
Bao tháng ngày lòng thâm trọng
thương
Hỡi cô phát cỏ đường bên
Còn bao là bao đám cỏ
Để anh là anh phát giùm... tang tình..
tang tính.. tình tang...tang... tính tình... là
tình tính tang...

HỒNG: Nè, nhìn kỹ đi nhe, coi ai hơn ai...

TÂM: Nhanh tay lên các bạn ơi, đội nữ sắp xong rồi kìa...

ĐOÀN VIÊN 1: Cố lên, đội nam mình thua là quê lắm nhe!

HỒNG: Đội nữ cố lên, mình sắp thắng rồi...

THANH NIÊN 1: Ze... thắng rồi... thắng rồi... lêu lêu... bỏ cái tội coi thường nữ giới nhe...

ĐOÀN VIÊN 1: Nhục chưa... đường đường lưng dài vai rộng mà lại...

THANH NIÊN 2: Ủa? nói vậy bộ nữ giới là phải dở hả?

ĐOÀN VIÊN 1: Chẳng qua là tội này nhường thôi... với lại tội này làm phần nhiều hơn chứ bộ...

THANH NIÊN 3: Thì con trai phải làm nhiều hơn chứ... thua rồi bày đặt nói nhường mắc cỡ quá hà...

TÂM: Thôi thôi... bữa nay tội anh thua chịu chưa?

ĐOÀN VIÊN 3: Vậy là hôm rai 4 đều nhe!

ĐOÀN VIÊN 1: Tính ra từ hôm ra quân đến nay đội thanh niên tình nguyện của xã mình cũng phát quang làm cỏ trồng hoa được 5 áp với giúp xong 3 trường hợp người già neo đơn rồi...

Vui Xuân
Minh họa: Đông Phương

HỒNG: Hôm nay mình làm xong áp này ngày mai tới áp nào vậy anh?

TÂM: Mai mình lên xóm trên giúp ông 7 Danh lợn tôn lại căn nhà nữa là xong cố lên nhe mọi người.

TẤT CẢ: Nhất trí!

THANH NIÊN 1: Còn hơn chục ngày nữa là Tết rồi, xong đợt này mình có làm gì giúp bà con nữa không anh?

TÂM: Tạm thời các bạn cứ lo công việc riêng để chuẩn bị đón Tết. Hẹn tới ngày 28 tập trung lại nhà mình được không?

ĐOÀN VIÊN 3: Ủa, chi vậy anh?

TÂM: Năm nay mừng vụ mít trúng giá mẹ anh sẽ tổ chức làm bánh và gói bánh hoành tráng đủ thứ bánh luôn... sẵn tiện mình gói thêm một số để biếu bà con nghèo ăn Tết cho nên chúng ta thì làm bánh chịu không?

THANH NIÊN 2: Như vậy thì vui còn gì bằng... à mà anh bí thư xã đoàn ơi, anh với chị Hồng hát cho tụi em nghe 1 bài đi, sáng giờ mần mệt muốn chết!

TẤT CẢ: Đúng rồi hát đi... hát đi... không hát là mai tụi này không đi đó!

TÂM: Được rồi được rồi, khổ ghê... (Tâm và Hồng hát bài Ra giêng anh cưới em)

HỒNG: (đang hát nửa chừng thì ba má của Hồng đi về ngang bắt gặp, cả bọn sợ và lên chạy để lại Tâm và Hồng say sưa hát) Mẹ về nhà, đang réo các con thơ... khoan khoan con sẽ về...

5 THỜI GIÁ: Về liền, không có khoan hò gì hết...

HỒNG: Chết rồi... dạ thưa ba má...

TÂM: Dạ thưa 2 bác mới tới...

5 THỜI GIÁ: Đó bà thấy chưa, tui dẫn bà ra cho bà thấy đó

THỊ ĐỖ: Chuyện có gì đâu mà ông làm rùm

lên hà...

5 THỜI GIÁ: Hứm... công việc buôn bán ở nhà không lo... tối ngày tụ tập hát hò rồi làm chuyện tào lao...

THỊ ĐỖ: Ông nói gì kì vậy... con nó giúp xã áp và những hoàn cảnh khó khăn là việc tốt mà... nói vậy thằng Tâm nó buồn...

5 THỜI GIÁ: Buồn kệ nó chứ... Ra giêng anh cưới em... có đủ sính lễ chưa mà cưới...

TÂM: Dạ, thưa bác, mấy năm qua ngoài công việc ở xã ra lúc nào con cũng cố gắng ngày đêm làm thêm kinh tế để sắm đủ sính lễ mà bác yêu cầu.

THỊ ĐỖ: Vậy thì hay quá rồi...

5 THỜI GIÁ: Cái nhà riêng có chưa?

TÂM: Dạ đợt rồi nhờ mít được giá nên con cũng đang xây cái nhà, chắc qua Tết độ nửa tháng là xong, đến lúc đó má con sẽ đem trâu cau qua...

5 THỜI GIÁ: Chưa đâu con, cái nhà là yêu cầu của năm trước, còn bây giờ thêm một yêu cầu nhỏ nữa là trong nhà phải có xe hơi, có hồ bơi cho người già và trẻ em.

HỒNG: Ba... sao ba...

5 THỜI GIÁ: Nín...

TÂM: Dạ thưa bác! Con...

THỊ ĐỖ: Ông đòi cái gì kỳ vậy?

5 THỜI GIÁ: Kỳ cái gì, vật giá mỗi ngày mỗi khác... sao... có đủ điều kiện chưa?

TÂM: Dạ...

5 THỜI GIÁ: Nếu thấy mình không đủ điều kiện thì nên bỏ cuộc cho rồi.

THỊ ĐỖ: Xe hơi với hồ bơi mà ông nói nhỏ hả?

HỒNG: Ba...ba quá đáng lắm...

5 THỜI GIÁ: Quá đáng cái gì, tao đang lo cho mày đó!

HỒNG: Con không cần ba lo như vậy...

THỊ ĐỖ: Hồng... con không được hôn...

5 THỜI GIÁ: Mà đi với nó riết rồi mà... đi về... (Hồng tức tưởi chạy đi)

TÂM: Hồng...

THỊ ĐỖ: Riết rồi tôi thấy ông càng ngày càng quá quắc...

5 THỜI GIÁ: Không có quá đâu, con Hồng nhà mình nó đẹp, thiếu gì đại gia dòm ngó... Sao nín thinh vậy, nhắm lo được sinh lễ không?

TÂM: Dạ thưa bác... vì Hồng con sẽ cố gắng... nhưng con chỉ sợ Hồng đợi lâu quá sẽ héo mòn tuổi xuân...

5 THỜI GIÁ: Đâu có đợi được, ai đủ sinh lễ đem tới là tao gả hà...

TÂM: Bác...

5 THỜI GIÁ: Thôi về lo sinh lễ đi...

TÂM: Dạ thưa 2 bác con về!

THỊ ĐỖ: Ông vừa phải thôi... tại sao ông có thành kiến với nó vậy.. người như thằng Tâm không phải dễ tìm đâu nhe... nó vừa hiền lành, lễ phép vừa chăm chỉ làm ăn và biết nghĩ cho người khác ông còn đòi gì nữa...

5 THỜI GIÁ: Đòi tiền... nó phải có nhiều tiền thì con Hồng nhà mình mới có cuộc sống sung sướng.

THỊ ĐỖ: Nhiều tiền mà trúng cái thằng không ra gì còn khổ hơn nữa... ông đòi hỏi thằng Tâm cao quá rồi!

5 THỜI GIÁ: Tôi là 5 Thời Giá mà, cái gì cũng phải có giá...

© Xuân - Ảnh: Đông Phương

THỊ ĐỖ: Vậy sao, vậy ngày xưa cưới tui ông có sinh lễ gì? Đi cưới vợ mà tặng đôi bông 1 phân 8 chưa được 2 phân nữa nè!

5 THỜI GIÁ: Thì... hồi đó khác bây giờ khác...

THỊ ĐỖ: Khác cái gì, tôi thấy con người ông đổi khác thì có... càng ngày ông càng học đòi theo cái thói tham phú phụ bản hà!

5 THỜI GIÁ: Thôi thôi... đi về... giữa đường giữa sá... (2 vợ chồng đi về)

ÚT Ồ: Cái ông này càng ngày càng quá đáng...

THANH NIÊN 1: Rồi giờ mình tính sao bác... chớ con thấy tội nghiệp anh Tâm quá hà!

THANH NIÊN 2: Hình như con thấy ba của Hồng cố tình làm khó anh Tâm thì phải...

ÚT Ồ: Để bác tính coi... làm cách nào bây giờ ta...

THANH NIÊN 1: Anh Tâm trở lại rồi kìa... (3 người nép vào)

Lý tông quân

TÂM: Bao năm rồi anh miệt mài cố công Ước mong sao đôi lứa nên duyên nồng

Ngày đêm không màn lo chu toàn sinh lễ

HÔNG: Nào biết do đâu ba cứ luôn lần lựa

Hết món này đòi món kia đến bao giờ mình có nhau...

TÂM: Kìa Hồng, sao em trở lại đây, lỡ như ba em...

HÔNG: Anh Tâm ơi! Ba em vừa nói là đã tuyên được rỏ rồi... hẹn ra mừng 9 Tết người ta đem sinh lễ đến...

TÂM: Trời đất ơi! tại sao? Tại sao vậy?

HỒNG: Tính sao bây giờ hả anh?... nếu em không lấy được anh em sẽ chết!

TÂM: Anh không lấy được em anh cũng sẽ chết...

ÚT Ỏ: Hai đứa không lấy được nhau má cũng chết... chớ bây chết tao sống với ai?

TÂM VÀ HỒNG: Dạ!... má... Dạ! Bác mới tới...

HỒNG: Bác ơi con khổ quá!

TÂM: Má ơi! Con cũng khổ quá!

ÚT Ỏ: Bây khổ chắc tao sướng... thôi hai đứa bình tĩnh... để má tính... Hồng nghe bác dặn.... Lần này má sẽ ra tay...

(Sân nhà Tâm đêm 28 Tết, mọi người quây quần gói bánh cười nói vui vẻ trên nền nhạc xuân)

Gói bánh ngày xuân - Minh họa: Đông Phương

THANH NIÊN 1: Ê... thấy cái bánh của chị gói đẹp chưa cưng?

ĐOÀN VIÊN 1: Đẹp khi mọc... Thôi em về tập gói lại đi, để không thôi làm xấu mặt dân quê hết, coi cái của anh gói nè...

ĐOÀN VIÊN 2 VÀ THANH NIÊN 1: Oẹ...

THANH NIÊN 2: Công nhận, anh Tâm gói đẹp quá hà, đúng là không hổ danh bác gái.

TÂM: Má ơi, kế hoạch của má ổn không? Sao sớm giờ chưa có động tĩnh gì hết!

ÚT Ỏ: Má cũng không biết nữa... mà má nghĩ chơi đờn này là chí mạng rồi!

THANH NIÊN 3: Coi bánh bông lan tui nướng nè khéo chưa?

ĐOÀN VIÊN 1: Ờ, khéo lắm! (trét bột lên mặt)

THANH NIÊN 3: Bác coi bánh phồng con nướng khéo không?

ÚT Ỏ: Ờ, nướng như vậy là có chồng được rồi!

THANH NIÊN 3: Nướng bánh bông lan vậy có chồng được chưa bác? (Mọi người nhìn thấy mặt thanh niên 3 dính bột cùng cười ngặt nghẽo, (thanh niên 3 rượt đánh đoàn viên 2)...

ĐOÀN VIÊN 3: Chết chết, bánh bông lan khét kìa...

THANH NIÊN 2: Oa, bác gói đẹp hết chê luôn... bác ơi mọi người gói xong hết rồi!

ÚT Ỏ: Tốt... cũng đạt yêu cầu lắm! Thành Huy vô rình cái nồi ra nấu bánh.

ĐOÀN VIÊN 1: Xin tuân lệnh!

ÚT Ỏ: Còn thằng Tâm coi lấy củi nhóm bếp đi! (Tâm vẫn mãi mê ngóng ngoài đường) nghe không Tâm?

THANH NIÊN 1: Anh Tâm! Bác kêu anh lấy củi nhóm lửa nấu bánh kìa! (Dạ!) Làm cái gì mà sớm giờ cứ thơ thần vậy?

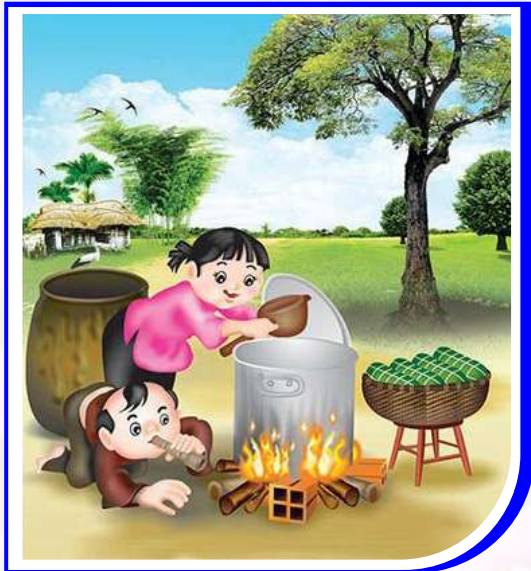
THANH NIÊN 3: Người ta chưa qua được mà ngóng hoài...

ĐOÀN VIÊN 1: Đây nồi đây...

ÚT Ỏ: Đám con gái phụ bác chắt bánh vô nè! (Dạ)

ĐOÀN VIÊN 1: Công nhận làm sớm giờ tuy mệt nhưng mà vui quá chừng bác ơi!

THANH NIÊN 2: Ông có làm gì đâu mà mệt, lo chọc con nhỏ nướng bánh bông lan không...

Nấu bánh tét - Minh họa: Đông Phương

ĐOÀN VIÊN 3: Năm sau bác nhớ tổ chức gói bánh nữa nhé bác!

THANH NIÊN 1: Nhờ bữa nay bác dạy mà tụi con mới biết gói bánh tét đó!

THANH NIÊN 3: Rồi lửa cháy rồi!

ĐOÀN VIÊN 1 VÀ TẤT CẢ: Hò vô ta nào... gói bánh xong ta nấu bánh... hò vô ta nào... nấu bánh xong ta dứt bánh...

ÚT Ồ: Bây giờ thằng Tâm đun bánh, 2 thằng đực kia xuống nhà sau bắt con gà nấu cháo, còn mấy đứa nữ phụ bác dọn dẹp cho gọn! (Dạ)

THANH NIÊN 2: Bác biết không hơn chục năm qua bữa nay con mới cảm nhận được cái không khí Tết ở quê mình đó!

ĐOÀN VIÊN 3: Con cũng vậy đó bác, gói bánh vui quá hà!

ÚT Ồ: Ngoài việc muốn san sẻ cho những người khó khăn có cái bánh trên bàn thờ trong 3 ngày Tết thì chủ ý của bác cũng muốn cho tụi con trải nghiệm được cái không khí Tết ở quê ngày xưa như thế nào. Cái thời con gái của bác ngày xưa mỗi lần Tết vui lắm, mọi người trai gái quây quần gói bánh cười nói rôm rã, làm suốt ngày mà không thấy mệt.

THANH NIÊN 1: Có vui như bữa nay không bác?

ÚT Ồ: Vui hơn gấp 10 lần. Cho nên bác mong tụi con sau này ráng giữ được cái không khí Tết quê, thấy vậy chứ nó cũng là nét văn hóa đó. Tụi con biết không, những dịp quây quần rôm rã như vậy nè nó làm cho tình làng nghĩa xóm thắt chặt hơn, mọi người có buồn phiền xích mích gì trong năm cũng bỏ qua ráo trội.

THANH NIÊN 2: Vậy đó hả bác?

ÚT Ồ: Chưa đâu, cũng từ dịp gói bánh này mà có những đôi trai gái thành vợ thành chồng đó. Ngày xưa bác và ba thằng Tâm cũng vậy! Gói bánh xong cái ông gói bác luôn... chỉ tiếc ông đi sớm quá!

THANH NIÊN 2: Qua tới rồi bác ơi!

ÚT Ồ: Rồi y như kế hoạch, thôi mấy đứa lánh mặt đi... để bác... (mọi người đi vào)

THỊ ĐỖ: Ủa sao đâu hết rồi? Ông làm cái gì vậy?

5 THỜI GIÁ: Nhục...

THỊ ĐỖ: Cũng tại ông không chú ai, tôi đã nói rồi, cho nó cưới đi ông cứ làm khó hoài giờ phải mắc kêu người ta qua cưới...

5 THỜI GIÁ: Con với cái... làm khổ cha khổ mẹ... mười ngày nữa thôi là đã thành ước nguyện... vậy mà... con với cái... mỗi tới miệng mà không được ăn... làm khổ cha khổ mẹ!

ÚT Ồ: Ủa, bộ nhà có chuyện gì vui lắm sao mà cả gia đình tới một lượt vậy?

Mời anh chị ngồi... Nghe nói anh mới tuyển được rể hả? Chúc mừng nhe!

TÂM: Dạ thưa 2 bác mới tới...

5 THỜI GIÁ: Đồ cái thằng ôn thần, tao đập mày thấy tía mày luôn... mày dụ dỗ con gái tao... mày là cán bộ xã mà... ba má mày không dạy mày để tao dạy mày...

ÚT Ồ: Thôi nhe... ông chửi đủ chưa vậy? Tiễn khách!

5 THỜI GIÁ: Trời ơi! Người ta tức mà hông cho người ta chửi...

THỊ ĐỖ: Ông đừng có nóng... hư bột hư đường bây giờ... ngồi xuống... Dạ hôm nay vợ chồng tôi qua đây là...

ÚT Ồ: Tôi biết rồi! Mời đám cưới phải không?... (Dạ...) Nói vậy thôi chứ tôi biết chuyện gì rồi... Tôi cũng tính ngày mai qua bên nói chuyện nhưng anh chị đã qua đây thì sẵn tiện tôi nói luôn là tui tính hỏi vợ cho con trai tui... không biết là có cho cưới không? Nếu không thì thôi tui khỏi qua...

5 THỜI GIÁ: Thấy hông? Người ta nói trên đầu trên cổ đó bà thấy hông?

THỊ ĐỖ: Ráng nhịn ông ơi!... Ráng nhịn!... À thật ra vợ chồng tôi cũng quý cháu Tâm lâu rồi, tại vì ông nhà tôi muốn thử thách coi nó có thương con Hồng thiệt lòng không? Nay chị đã mở lời thì vợ chồng tôi xin tác hợp cho đôi trẻ... (thúc trở 5 Giá)

5 THỜI GIÁ: Ờ... tôi cũng... quý nó lâu rồi... nên tôi gả...

HỒNG: Anh Tâm ơi! Vậy là từ nay tụi mình...

5 THỜI GIÁ: (Tặng hắng) Mày làm tao mắc cỡ quá!... Con gái con đưa gì mà nói lấy chồng cái con mắt sáng rỡ!

ÚT Ồ: Bộ ông muốn để nó chết già hay gì? Rồi vậy là nhà gái đồng ý rồi, mấy đứa đem 2 cặp bánh ra đây coi như quà xem mắt giáp lời hẹn ra giêng thì cưới... nhà gái có đồng ý không?

THỊ ĐỖ: Thì cứ theo sự sắp xếp của chị!

5 THỜI GIÁ: Ê... Mày qua tao biểu... con qua bác nói nghe nè... đám cưới vẫn đầy đủ sinh lễ trước đó, còn cái hồ bơi với chiếc xe hơi tao cho nợ năm sau phải có nhe...

ÚT Ồ: Đẹp, đẹp không có sinh lễ, sinh liết gì hết... tôi chưa phú phạt là may rồi ở đó còn làm khó con trai tôi!

THỊ ĐỖ: Bây giờ nhà nước đã Cải cách hành chính nhanh gọn như vậy rồi mà ông còn làm khó nó chi vậy?

ÚT Ồ: Chẳng qua ông muốn trả thù tôi thôi chị ơi!

HỒNG: Ủa thù gì vậy bác?

ÚT Ồ: Ngày xưa ông thích bác mà bác đâu có ưa, nên cứ tặng sinh lễ thách cưới hoài cho bỏ ghét. Nói nghe nè tui tên Ổ, ông tên Giá sắp lại là thành ở giá đó biết chưa?

5 THỜI GIÁ: Rồi bà lấy thằng 4 Quý có hơn gì không, nó ở được 4 quý nó ngủm rồi cái bà ở không luôn!

ÚT Ồ: Hơi quê nhe... Nói cho ông biết nhe ngày xưa khác bởi gì tôi không ưa ông còn bây giờ tụi nhỏ nó thương nhau ông làm khó chi vậy?

THỊ ĐỖ: Thì ra là vậy, hèn chi tôi cũng lấy làm lạ...

HỒNG: Ủa, mà sao bác ghét ba con dữ vậy?

ÚT Ỏ: Tại vô duyên!

TÂM: Vô duyên sao má?

5 THỜI GIÁ: Thôi nhe, bà không có kể nhe...

ÚT Ỏ: Đâu có vô duyên gì. Ngày xưa lúc 11,12 tuổi bác đang ngồi câu cá cái ổng lấy đá chọi xuống nước văng ướt mem...

5 THỜI GIÁ: Thôi nhe, bà không có kể nhe...

VỢ 5 GIÁ: Trời đất!

ÚT Ỏ: Chưa đâu chị...

5 THỜI GIÁ: Thôi, bà đừng kể nữa...

ÚT Ỏ: Cũng phải cho tụi nhỏ biết ông vô duyên cỡ nào chứ...

5 THỜI GIÁ: Thôi thôi qua cưới đi khỏi sính lễ gì hết!

HỒNG: (Mừng nhảy cẫng lên) Hoan hô ba!

5 THỜI GIÁ: Cẩn thận đang có bầu. Trời ơi! Sao mình la làng lên cho cả xã biết vậy?

ÚT Ỏ: Hứa rồi đó nhe, hứa là phải giữ lời đó!

5 THỜI GIÁ: Tôi biết rồi...

ÚT Ỏ: Mấy đứa đem sính lễ ra... Thật ra sính lễ tôi đã chuẩn bị sẵn hết rồi tính sáng mai đem bánh tháp tùng với đoàn tặng quà

Tết của xã tặng cho bà con nghèo xong chiều mai là ghé anh chị. (Các thanh niên bung sính lễ ra, 2 vợ chồng 5 Giá xem sính lễ và trở nên tươi vui)

Hồng, Tâm hai đứa nghe má dặn nè... Con người quý ở cái tâm. Tâm có hồng có sáng thì mới làm việc tốt và sống tốt, nên má mong hai con luôn biết yêu thương san sẻ như trước giờ hai con đã sống và phải luôn giữ được cái tâm mãi hồng mãi sáng đừng bao giờ để nó đổi màu là má vui lắm!

TÂM VÀ HỒNG: Dạ, tụi con xin khắc ghi lời má dạy!

THỊ ĐỖ: Đó, ông thấy 2 đứa đẹp đôi chưa, vậy mà cứ gây khó dễ để con mình bây giờ phải...

5 THỜI GIÁ: Tôi biết lỗi rồi mà!

HỒNG & TÂM: Dạ tụi con xin lỗi ba má... thiệt ra con không có bầu...

5 THỜI GIÁ & VỢ: Trời đất! Bây dám gạt ba má?

ÚT Ỏ: Tôi bày cho nó đó... hay hông? Vậy là bữa nay song hỷ lâm môn vừa đón Tết rước ông bà, vừa rước dâu được rể...

TÂM: Hồng ơi!... Ra giêng anh cưới em....

(Nhạc ca mùa Tết)

KẾT

Vui Xuân - Minh họa: Đông Phương

NGÀY TẾT QUÊ EM

Nhạc: Từ Huy

Vọng cổ: Minh Tuấn

NHẠC

(song ca hoặc tốp ca)

Tết Tết Tết Tết đến rồi
Tết Tết Tết Tết đến rồi
Tết Tết Tết Tết đến rồi
Tết đến trong tim mọi người

Tết Tết Tết Tết đến rồi
Tết Tết Tết Tết đến rồi
Tết Tết Tết Tết đến rồi
Tết đến trong tim mọi người

Mừng ngày Tết trên khắp quê tôi
Ngàn hoa thơm khoe sắc xinh tươi
Đàn em thơ khoe áo mới
Chạy tung tăng vui pháo hoa

Mừng ngày Tết trên khắp quê tôi
Người ra Trung, ra Bắc, vô Nam
Dù đi đâu ai cũng nhớ
Về chung vui bên gia đình...

VỌNG CỔ

(KÉP)

1. Khi gió lạnh tàn đông còn lưu
luyến vạt áo bông thì môi má em tôi bỗng
hồng lên trong nắng mới. Chim én đợi trời
xanh trái tim anh chờ trao gởi... rồi mùa
chuyến sang trang nàng xuân bước tới với
lộc biếc chồi non phơi phới trĩu trên... cành.

Xin gởi cho nhau ngàn câu chúc an lành.

(ĐÀO)

Từ bữa hăm ba còn hanh hao gió bắc,
trai gái trẻ già đã tắt bật đón xuân sang.

(KÉP)

Đưa ông Táo về trời áo mào xanh
xang, đem chuyện nhân gian tấu với Ngọc
Hoàng. Tảo mộ ông bà bịn rịn khói nhang,
nhắc nhớ họ hàng hèn sang đừng lạt lẽo.

VỌNG KIM LANG

(đoạn giữa)

(ĐÀO)

Kìa nàng mai vàng khoe tàng khoe dáng
Dáng cây thanh nhàn, diềm may đang đến
với nhân gian

(KÉP)

Ánh dương quét tan đêm dài, mừng người
người nói thêm vòng tay

Tuổi xuân đắm say duyên tình, lòng mình
nguyên thủy chung cùng ai...

(ĐÀO)

2. Này bánh chưng xanh mời anh
dùng lấy thảo, kẹo chuối - hạt dưa - mứt táo
tự em làm. Con gái nhà quê, bép núc bị chê
là mẹ sẽ cảm rằm.

(KÉP)

Anh vốn không tham bạc vàng, nhan
sắc... chỉ mong tơ hồng thắt chặt lúa đôi.
Mừng được mùa cây trái sinh sôi, sản vật
quê em anh ném rồi, thơm ngọt lắm!

(ĐÀO)

Xin thời gian hãy trôi chậm chậm, để
thời khắc giao thừa in đậm giữa lòng nhau.

THAI

Tết Tết Tết Tết đến rồi
Tết Tết Tết Tết đến rồi
Tết Tết Tết Tết đến rồi
Tết đến trong tim mọi người

Tết Tết Tết Tết đến rồi
Tết Tết Tết Tết đến rồi
Tết Tết Tết Tết đến rồi
Tết đến trong tim mọi người

Mừng ngày Tết phố xá đông vui
Người đi thăm đi viếng đi chơi
Người lo đi mua sắm Tết
Người dâng hương đi lễ chùa

Mừng ngày Tết ta chúc cho nhau
Một năm thêm sung túc an vui
Người nông dân thêm lúa thóc
Người thương gia mau phát tài...

VỢNG CỔ

(ĐÀO)

5. Theo dài rộng bước thời gian hạ
hết thu sang đông tàn mang xuân đến. Ra
biển vào sông thuyền về ghé bến giây phút
trùng hoan ôi thương mến vô... cùng.

Hương rượu hoàng hoa ngào ngọt
buổi tao phùng.

(KÉP)

Xin được nâng chung kính mừng
trăm họ, đường mưu sinh rộng mở thênh
thang. Chơi thể cờ đời bằng trí vững tâm an,
dùng sức trẻ ta sẵn sàng mở lối.

(ĐÀO)

Đứng trước thềm xuân lòng vui bồi
hối, chờ pháo hoa khai hội đón giao thừa.

Ú LƯU Ú XÁNG

(KÉP)

Mén thương biết mấy phút giây
giao thừa

Ngắm môi mắt ấy, nói yêu bấy
nhiều cho vừa

(ĐÀO)

Giao thừa dần sang, xuân đến thế
gian

Ý xuân chứa chan

(KÉP)

Ước mơ, hy vọng trao người trong
mộng

Chỉ mong ngày sau đón xuân có
nhau...

VỀ VỢNG CỔ

(ĐÀO)

6. Duyên thắm đã trao chỉ hồng đã
nói, nguyên trăm năm chung lối đi về.

(KÉP)

Rộn ràng khắp chợ cùng quê

Người đi hái lộc, kẻ về dâng hương

(ĐÀO)

Cầm tay chia sẻ yêu thương

Xuân sang Tết đến rộng đường
tương lai.

Tác phẩm: Hương đồng nội - Chất liệu: Acrylic
Tác giả: Nguyễn Hồng Trang

XUÂN VỀ TRÊN ĐẤT AN GIANG

Lê Chiêu

Miếu Bà Chúa Xứ núi Sam
Ảnh: Đông Phương

Hồ ơ...đất An Giang cây xanh lá thắm
Người An Giang nồng ấm yêu thương
Đền rồi dạ mãi vẫn vương
Nhịp cầu nối những... hồ ơ... nhịp cầu
nối những cung đường tương lai...

Lý chim xanh

Lời 1:

Em ngân khúc hát quê hương dạt dào yêu thương
Nắng xuân thơm lừng hương lúa, màu xanh dâng tràn
Trời An Giang gió đưa mây ngàn, tình xuân thêm chứa chan
Vui cùng thôn xóm hồ ơ... chào mừng xuân sang.

Lý Kéo Chài

Lời 1:

Đến ngôi trường trong ngày xuân mới
Nối vòng tay ta với Hoa Sen, hồ ơ...
Đến thăm Núi Cấm linh thiêng
Vía Bà Chúa Xứ dân gian lưu truyền
Bao phen giúp đời, bao phen cứu người...
ơ hồ... linh thần tròn lòng nghĩa nhân.

Lời 2:

Búng Bình Thiên giếng trời trong mát
Nước phù sa nuôi đất An Giang hồ ơ...
Cù lao Ông Hổ thiêng liêng, chiến công lừng lẫy
Bác Tôn anh hùng
Băng qua bão bùng, bao phen vẫy vùng, không sòn,
không sòn một lòng kiên trung.

Lý chim xanh

Lời 2:

Hoa Sen tiếp bước cha anh làm đẹp quê hương
Yêu thương vun bồi tri thức nhờ công cô thầy
Trường Hoa Sen kính dâng cho đời
Đài tương lai thắm tươi
Vui cùng xuân mới... hồ ơ... nhà nhà an vui.

ĐẤT TRỜI VÀO XUÂN

Nhạc và lời: Lê Quang Thịnh

Vui tươi.

Đất trời vào xuân, em ơi đất trời vào xuân!. Đất trời vào
...xuân nơi nơi nói cười rộn vang!. Đất trời vào

xuân tình khôi cây đời sinh sôi. Hồng lan đào cúc sắc khoe màu,
xuân ta nghe cối lòng hân hoan!. Người đi đào củi sắc khoe màu,
vàng mai rực rỡ gió đưa hương trong vắt giọt sương!.

người thêm tuổi...

Đất trời vào... ...mới bước thênh thang, sáng tươi huy

hoàng!. Hân hoan hân hoan!

trống lân rộn ràng! Ca vang ca vang mùa xuân

đẹp mãi!. Mùa xuân đẹp mãi nụ cười, Mùa xuân đượm thắm tình thương

Mùa xuân rực rỡ ánh dương. Sáng soi đời ta.

Đất trời vào xuân mong sao Phúc lộc tràn tay.
...xuân đêm nay phố phường rộn vui.

Đất trời vào xuân em ơi xuân này đẹp thay!. Ngoài hiên đàn
Đất trời vào xuân bên nhau giao thừa thiêng liêng. Bạn ta còn

bướm lả lơi tình, còn ta nguyện ước mãi chung đôi, tươi thắm làn
mãi những kỉ niệm, đời vui rộn...

môi!. Đất trời vào... ...rã khúc ca xuân,

nhấp ly rượu mừng!.

LỄ KÍ KẾT HỢP ĐỒNG VIỆN TRỢ KHÔNG HOÀN LẠI CẤP CƠ SỞ VỀ VĂN HÓA CỦA CHÍNH PHỦ NHẬT BẢN

Chiều Lê

Lúc 14h00, ngày 19/10/2022 tại Tổng Lãnh sự quán Nhật Bản ở TP.HCM đã diễn ra buổi lễ ký kết hợp đồng viện trợ chương trình “Viện trợ không hoàn lại cấp cơ sở về văn hóa” của chính phủ Nhật

Bản. Tham dự chương trình, có sự hiện diện của ông Watanabe Nobuhiro – Tổng

Lãnh sự Nhật Bản tại TP. HCM, ông Kusaka Masatoshi - Phó Tổng Lãnh sự quán Nhật Bản. Về phía đại diện Trường Cao đẳng Văn hóa Nghệ thuật Cần Thơ có các thành viên: Bà Nguyễn Thị Hương, bà Nguyễn Thị Hoài Tâm - Phó Hiệu trưởng trường Cao đẳng Văn hóa nghệ thuật Cần Thơ, ông Huỳnh Ngọc Đoàn - Phó trưởng phòng Hành chính – Tổ chức Trường Cao đẳng Văn hóa Nghệ thuật Cần Thơ; cùng sự tham dự của các đại diện doanh nghiệp, hiệp hội Nhật Bản và các đơn vị truyền thông và báo chí.

Đại diện trường bà Nguyễn Thị Hương đã bày tỏ lòng biết ơn và trân trọng sâu sắc đến Tổng Lãnh sự quán Nhật Bản đã

viện trợ Dự án cung cấp thiết bị âm nhạc, mua sắm các thiết bị âm nhạc mới để thay thế các nhạc cụ đã cũ của trường và cải thiện điều kiện học tập, biểu diễn cho sinh viên tạo ra nhiều động lực học tập mạnh mẽ. Với điều kiện hỗ trợ sẽ giúp các em sinh viên trở thành nguồn nhân lực chất lượng cao, đóng góp tích cực vào sự phát triển của nền âm nhạc không chỉ ở Việt Nam mà còn ở thị trường Nhật Bản, đồng thời cũng lan tỏa mạnh

mẽ văn hóa Nhật bản đầy đặc sắc trong giới sinh viên, đây cũng chính là giá trị cốt lõi và nhân bản mà Trường hướng tới.

Chương trình “Viện trợ không hoàn lại cấp cơ sở về văn hóa” của Bộ Ngoại giao Nhật Bản kết quả từ sự cộng hưởng của mối quan hệ bền chặt từ phía Nhà trường và Nhật Bản. Chương trình này không chỉ có ý nghĩa thúc đẩy tình hữu nghị, sự hiểu biết giữa Nhật Bản và Việt Nam nói chung mà còn là dấu ấn rất đặc biệt trong chiến lược quan hệ hợp tác của Trường Cao đẳng Văn hóa nghệ thuật Cần Thơ với Nhật Bản nói riêng.

NHỮNG TÁC PHẨM CỦA HỌA SĨ LÊ HOÀNG LÂM

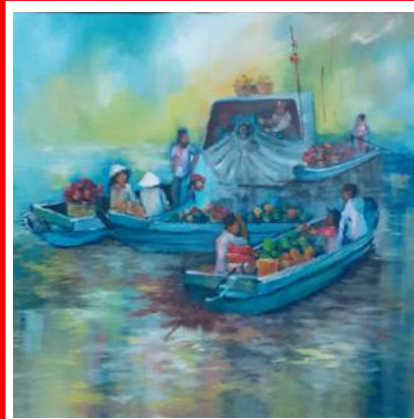
Tác phẩm: Phong cảnh 2

Tác phẩm: Phong cảnh 1

Tác phẩm: Phong cảnh 3

Tác phẩm: Chợ trên sông Cần Thơ

Tác phẩm: Nắng sớm - Tác giả: Nguyễn Hồng Trang

Tác phẩm: Ven bờ - Tác giả: Lê Hoàng Lâm

TRƯỜNG CAO ĐẲNG VĂN HÓA NGHỆ THUẬT CẦN THƠ LIÊN KẾT ĐÀO TẠO

NHẠC VIỆN TP.HCM

ĐẠI HỌC ĐỒNG THÁP

ĐẠI HỌC VĂN HÓA, THỂ THAO VÀ DU LỊCH THANH HÓA

(Liên thông Đại học)

TT	ĐẠI HỌC	
1	Đại học chuyên ngành Âm nhạc	Đại học Sư phạm Mỹ thuật
2	Đại học Sư phạm Âm nhạc	Đại học Quản lý Văn hóa
LIÊN THÔNG TỪ TRUNG CẤP, CAO ĐẲNG LÊN ĐHSPT, ĐHSPTM		
1	TC, CĐ Sư phạm Âm nhạc	TC, CĐ Sư phạm Âm nhạc
2		TC, CĐ Sư phạm Mỹ thuật
3		TC, CĐ Quản lý Văn hóa

1	Đại học Thanh nhạc
2	Đại học Thiết kế Đồ họa
3	Đại học Thiết kế Thời trang
4	Đại học Công tác Xã hội
5	Đại học Thông tin Thư viện (Thư viện - Thiết bị trường học)

CÁC NGÀNH CAO ĐẲNG

1. Thanh nhạc
2. Diễn viên Múa (Miễn học phí)
3. Thiết kế Đồ họa
4. Quản lý Văn hóa
5. Diễn viên Kịch - Điện ảnh
6. Biểu diễn Nhạc cụ phương Tây (Piano, Organ)
7. Diễn viên Sân khấu Kịch hát (Diễn viên Cải lương)
(Giảm 70% học phí)

CÁC NGÀNH TRUNG CẤP

TT	NGÀNH HỌC	ĐÀO TẠO	
1	Điêu khắc	Miễn học phí	
2	Nhạc công Kịch hát Dân tộc (Nhạc công Cải lương)		
3	Biểu diễn Nhạc cụ Truyền thống (đàn: Tranh, Bầu, Nhị, Sáo trúc)		
4	Nghệ thuật Biểu diễn Múa Dân gian Dân tộc		
5	Nghệ thuật biểu diễn Cải lương (Diễn viên Cải lương)		
6	Hội họa	Miễn học phí Học sinh tốt nghiệp THCS học tiếp lên Trung cấp	
7	Thanh nhạc		
8	Diễn viên Kịch - Điện ảnh		
9	Biểu diễn nhạc cụ phương Tây (Guitar, Organ, Piano)		
10	Sáng tác Âm nhạc		
11	Biên đạo Múa	Tốt nghiệp THPT	Vừa làm vừa học

TRƯỜNG CAO ĐẲNG VĂN HÓA NGHỆ THUẬT CẦN THƠ

ĐC: 188/35A Nguyễn Văn Cừ, phường An Hòa, quận Ninh Kiều, thành phố Cần Thơ

ĐT: (0292) 3 899 028 - Website: <https://vhtct.edu.vn>

Email: truongcdvht@cantho.gov.vn